USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **Distillery Kleiner, s.r.o.**, IČ 27662217, se sídlem Žešov 132, Prostějov, zastoupen Mgr. Petrem Bokotejem, advokátem, se sídlem Na Poříčí 12, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. února 2017, č. j. 6876-2/2017-900000-304.4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 24. dubna 2018, č. j. 65 Af 27/2017 – 53,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 9. ledna 2017, č. j. 3278/2017-580000-12, kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 20 000 Kč, neboť v rozporu s § 19 odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, v měsících červenec – listopad 2014 naskladnila na daňový sklad lihoviny z volného oběhu a umístila tedy do daňového skladu vybrané výrobky jinak než v režimu podmíněného osvobození od daně, čímž naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle § 135l odst. 1 zákona o spotřebních daních (ve znění účinném do 30. června 2017).

[2] Žalobkyně se následně žalobou proti rozhodnutí žalovaného domáhala snížení uložené pokuty na 1 000 Kč. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) tuto žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

[5] Z předloženého spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek byl advokátu, který stěžovatelku zastupoval v řízení o žalobě, doručen v pondělí 14. května 2018. V souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. počala dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti běžet následujícího dne a skončila v pondělí 28. května 2018 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka však zaslala kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu až dne 30. května 2018, tedy dva dny po uplynutí lhůty pro její podání.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu